

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.150/2017/4.szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Salamonné dr. Piltz Judit előadó bíró

. Döme Attila bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

IV. rendű

V. rendű

VI. rendű

A felperesek képviselője:

űcs Péter Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Szűcs Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

ógrádi Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Nógrádi Péter ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.606/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ővárosi Törvényszék 28.P.25.248/2014/23.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az felpereseknek együttesen 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. és II. rendű felperes a III. rendű felperes szülei, a IV-VI. rendű felperesek a III. rendű felperes testvérei. A III. és IV. rendű felperes ikrek, 2010. július 18-án a 26. hétre születtek meg az alperes intézményben császármetszés útján. A III. rendű felperes 720 grammal született, születését követően a szülőszobán intubálni kellett, majd a perinatális intenzív centrumban helyezték el. Állapota kielégítő volt azzal, hogy - többek között - légzés- és keringéstámogatásra szorult, a légzés támogatására szolgáló koffeint október 6. napjával hagyták el nála. A III. rendű felperes állapota 2010. október 6-án 19 órakor megfelelő volt, október 7-én reggel 6 óráig minden alkalommal 35 grammot evett, reggel 8 órakor pedig 20 grammot. A gyermek állapota 2010. október 6-án este 19 és 2010. október 7-én reggel 7 óra közötti időszakban romló tendenciát mutatott, az éjszakai nővér sápadtságot, szaturációesést tapasztalt, jelzése alapján az ellátó orvos ugyancsak észlelte ezeket a tüneteket. Az orvos a 6 óra 30 perckor történt vérvétel alapján CRP, valamint vérképvizsgálatot kért, a laboratórium reggel 10 óra előtti időszakban jelezte a magas CRP-értéket. A III. rendű felperes állapota reggel 7 órától kezdődően romló tendenciát mutatva változott: hőemelkedése volt, egyre sápadtabb lett, tónustalanná, comatosussá vált, légzését sorozatos apnoék jellemezték, szaturációesés, fokozódó szívfrekvencia, nyálkás széklet, romló táplálhatóság volt tapasztalható. Az alperes 10 órától kezdődően Fortum, majd 11 órától Vancomycin, 12 órától kezdődően pedig Meropenem antibiotikum adagolását kezdte meg. A III. rendű felperesnél szepszis alakult ki, amely súlyossá fajult, agya a betegséggel okozati összefüggésben maradandóan károsodott. 2010. november 17-én bocsátották otthonába, folyamatos fejlesztés és terápia ellenére állni nem tud, önállóan megülni nem képes, mozgásai beszűkültek, nem beszél.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperesek kereseti kérelmükben vagyoni és nem vagyoni káraik megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Állították, hogy az alperesnek már az éjszaka folyamán észlelnie kellett volna a szepszis gyanúját, el kellett volna rendelnie a vérvizsgálatot, ennek eredménye alapján pedig meg kellett volna állapítania az antibiotikumos kezelés szükségességét, illetve meg kellett volna azt kezdenie, amely elháríthatta volna a III. rendű felperes maradandó egészségkárosodásának kialakulását.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy a III. rendű felperes ellátása során a szakmai szabályokat betartva, az elvárható gondossággal járt el.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [5] Határozata indokolásában rámutatott: az alperes kártérítési felelőssége akkor állapítható meg, ha abszolút indikáció ellenére nem végzi el a beavatkozást, azt nem a szakma szabályai szerint végzi el, vagy pedig a beavatkozás relatív indikációjának észlelése esetén nem a szakma szabályainak megfelelően végzi el a beavatkozás indokoltságának eldöntéséhez szükséges vizsgálatokat.
- [6] Utalt arra, hogy az éjszaka folyamán a III. rendű felperes sápadtsága, illetve szaturációesése észlelésének pontos időpontja a dokumentációban nem került feltüntetésre, e tünetek a szepszis tünetei voltak, amelyek azonban a koffein elhagyásával is magyarázhatóak voltak. A perben kirendelt szakértő szakvéleménye alapján megállapította: az, hogy a III. rendű felperes étvágya nem csökkent, azt jelezte, hogy a gyermek általános állapota rendben volt. Rögzítette, hogy a tünetek elmaradása, gyakoribbá válása, illetőleg súlyosbodása dönti el a diagnosztikus terápiás beavatkozások szükségességét, ezért nem a sápadtság és a szaturációesés első észlelése, hanem az általános állapot megfigyelésének eredménye, különösen az állapot romlása adott okot a szepszis gyanújára. Ennek időpontját legkorábban október 7-én reggel a 6 óra 30 percet közvetlenül megelőző időben határozta meg, ugyanis ekkor történt a mintavétel. Mivel a dokumentáció alapján reggel 7 órától kezdődően romlott rohamosan a III. rendű felperes állapota és 8 órakor már étvágycsökkenése is volt, azt a következtetést vonta le, hogy a szepszis gyanújának észlelése és a vérmintavétel megfelelő időben történt. A rendelkezésekre álló adatokból azt a következtetést vonta le, hogy a III. rendű felperes állapota reggel 7 óra előtt nem indokolta az antibiotikus kezelést, az arra okot adó állapot reggel 7 és 10 óra közötti időszakban, folyamatosan alakult ki. Kiemelte, hogy a szakértő szakvéleményének szóbeli kiegészítésében rámutatott: ilyen kis súlyú gyermek esetén a szervezet, illetőleg a beteg összképe, az összállapot az, amely a javallat megállapításáról szóló döntés kialakításában kiemelkedő szerepet játszik. Önmagában egy paraméter alapján az antibiotikum-kezelés szükségessége nem állapítható meg, a CRP-szintről való tájékozódás időzítése sem perdöntő jelentőségű, az ugyanis a szepszis tényét igazolja, azonban az antibiotikum-kezelés időszerűsége nem ennek, hanem a szervezet általános állapotának alapján állapítható meg. Erre tekintettel azt állapította meg, hogy az alperes az antibiotikum-kezelés abszolút indikációjának idején, október 7-én reggel 10 órakor megkezdte azt, így a terhére mulasztás nem róható.
- [7] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és közbenső ítélettel megállapította az alperes kártérítési felelősségét a III. rendű felperesnél a 2010. október 7-ei kezelésével összefüggésben

kialakult maradandó agykárosodása miatt az I-VI. rendű felpereseket ért károkért; egyben az iratokat a követelés összegére vonatkozó tárgyalás folytatása érdekében megküldte az elsőfokú bíróságnak.

- [8] A perbeli esetben az alperes kártérítési felelőssége megállapításának szempontjából annak a körülménynek tulajdonított jelentőséget, hogy az éjszakai nővér a 2010. október 6-ai gyermek-lázlagra - pontosan meg nem határozható időpontban - tett bejegyzése szerint a III. rendű felperesnél sápadtság és szaturációesések voltak észlelhetők. Megítélése szerint ehhez képest a III. rendű felperes egészségi állapotát jellemző tünetekben a vérvizsgálat 2010. október 7-én reggel 6 óra 30 perckor történt elrendeléséig változás nem következett be, ugyanis a 2010. október 7-ei orvosi dekurzus adatai szerint: „reggel szat-esések jelentkeztek, lesápadt, ezért CRP, vérkép ment a laborba”. Rögzítette, hogy a III. rendű felperes folyamatos, több paraméteres monitorozást már nem igényelt, és a sápadtság, valamint a szaturációesés egyszerű légzéskimaradás tünete is lehetett, különös tekintettel a kórelőzményre. Azonban megítélése szerint az orvosi dokumentáció éjszakai és reggeli bejegyzése nem jelzett különbséget, ehhez képest a vizsgáló orvos reggel 6 óra 30 perckor - amikor a III. rendű felperes táplálkozásában sem volt kórjelző változás - mégis szükségesnek ítélte a vérvizsgálat elrendelését. Az alperes kártérítési felelősségét tehát azért találta megállapíthatónak, mert megfelelő dokumentáció hiányában nem tudta bizonyítani azt, hogy a vérvizsgálat elrendelésére okot adó állapot mikor alakult ki, illetőleg, hogy az éjszaka folyamán észlelt tünetek alapján miért nem rendelt el vérvizsgálatot, ha reggel ugyanezen tünetek észlelése már okot adott erre. A szakvéleményből kiemelte, hogy a III. rendű felperes sápadtsága, illetve szaturációesései nem feltétlenül kellett, hogy felvessék a meningitis gyanúját, ugyanakkor amennyiben az alperes a ténylegesnél korábban megkezdte a kivizsgálást, és a szepszisre utaló leletet megkapva korábban megkezdte a célirányos komplex terápiát, úgy a III. rendű felperesnek esélye lett volna arra, hogy maradandó agykárosodása ne, vagy ne a bekövetkezett mértékben alakuljon ki.
- [9] Kiemelte, hogy az orvosi dokumentáció nem bizonyítja, hogy a III. rendű felperes sápadtsága, szaturációesései az éjszaka folyamán mikor következtek be, ehhez képest nem tudható, hogy a vérvizsgálat elrendelésére okot adó állapot mikortól állt fenn. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem az alkalmatlan orvosi iratok miatt felel az alperes, hanem azért, mert nem igazolta, hogy a szepszis gyanújának észlelésére alkalmas vizsgálatot az annak elrendelésére okot adó állapot észlelése után haladéktalanul elvégezte, ami pedig az elvárható gondosság körébe esik, így ennek a körülménynek a bizonytalansága a felelősség alóli kimentésnél a terhére esett. Megítélése szerint az alperes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 136. § (1) bekezdésének megfelelő dokumentáció hiányában magát zárta el attól,

hogyan bizonyítsa: alkalmazottja az ellátásban résztvevőtől elvárható gondosságot tanúsította, illetve az elvárható gondos magatartás tanúsítása esetén is bekövetkezett volna a kár.

- [10] Mindezek alapján az alperes kártérítési felelősségét a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 213. § (3) bekezdésének megfelelően közbenső ítélettel megállapította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett előfelülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és határozat hozatalára utasítását kérte.
- [12] Kérelme indokaként arra hivatkozott, hogy az alperes az Eütv. 136. § (1) bekezdésében előírt, az orvosi dokumentáció vezetésére vonatkozó kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, mert a per során rendelkezésre bocsátott iratok a III. rendű felperes ellátásának folyamatát a valóságnak megfelelően tükrözik. Állítása szerint a III. rendű felperes ellátása során a jogszabályi és szakmai szabályok, valamint az elvárható gondosság szerint járt el: a III. rendű felperes egészségügyi problémáinak diagnosztizálását megfelelő időben megkezdte, azokból helyes következtetéseket vont le, és ekkor az antibiotikumos kezelést azonnal megindította.
- [13] A dokumentációval kapcsolatban tévesnek találta az ítélet tábla azon megállapítását, hogy az éjszakai és a reggeli bejegyzés nem jelzett különbséget. Előadta, hogy az éjszakai nővérek egy-egy éjszaka történéseinek döntő többségét nem éjjel, hanem hajnalban, közvetlenül a műszakjuk átadása előtt jegyzik fel. Megítélése szerint az iratokból nem következik az, hogy bármilyen, különösen abszolút indikációt jelentő, alarmírozó tünet már bármikor fennállt volna az éjszaka folyamán. Hivatkozott arra, hogy a szakértő, illetve a szakközreműködő is megállapította, hogy az alperes által vezetett dokumentáció a szakmai gyakorlatnak és a jogszabályoknak mindenben megfelelt.
- [14] Kiemelte, hogy a dokumentációból megállapítható: a reggeli és délelőtti órákban történtek a szaturációesések, továbbá, hogy a gyermek táplálható volt, amelyből azt a következtetést lehet levonni, hogy hajnal előtt nem alakulhatott ki szepszis. Utalt arra, hogy egy tünet önmagában nem ró az alperesre cselekvést indikáló kötelezettséget, a tünetek halmozódásával egy időben viszont megkezdte az időszerű és szakmailag kifogásolhatatlan vizsgálati és terápiás eljárásokat. Érvelése szerint, ha a szepszis éjszaka vagy a hajnali órákban alakult volna ki, akkor a III. rendű felperes már a reggeli órákban elhalálozott volna. Megítélése szerint az ítélet tábla indokolatlanul emelt ki a szakvéleményből pusztán elméleti felvetéseket. A bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem okszerű következtetéseket vont le, és nem adta ennek észszerű

indokait.

- [15] Érvelése szerint a szakvélemény és a bizonyítékok helyes értékelése alapján az volt megállapítható, hogy az alperes a szakmai szabályoknak és az elvárható gondosság elvének megfelelő eljárást és körültekintést tanúsította a III. rendű felperes tüneteinek felismerési ideje, a laboratóriumi vizsgálatokhoz szükséges minták levétele és a III. rendű felperes állapotához kapcsolódó, megfelelő vizsgálatok elrendelése terén. Ezzel eleget tett az Eütv. 7. § (2) bekezdésében, illetve 77. § (3) bekezdésében foglaltaknak.
- [16] Másodlagos felülvizsgálati kérelme indokaként hivatkozott a Pp. 177. § (1) bekezdésének, 182. § (1) és (3) bekezdésének, 206. § (1) bekezdésnek, illetve 221. § (1) bekezdésének megsértésére. Megítélése szerint a másodfokú bíróság nem megfelelően járt el, amikor nem hívta fel a felek figyelmét arra, hogy a szakvélemény további kiegészítését, vagy a szakértő szóbeli meghallgatását, vagy éppen az alperes további felvilágosítás adására való kötelezését tartotta indokoltnak. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a szakvéleményben foglaltakat mellőzve hozta meg közbenső ítéletét, és orvos-szakmai kérdésben jutott a szakvéleményben foglaltakkal teljesen ellentétes megállapításra. Érvelése szerint, amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szakvélemény helyességéhez kétség fér, úgy a Pp. 182. § (3) bekezdése szerint kellett volna eljárnia, illetve a felek irányában eleget kellett volna tennie a Pp. 3. § (3) bekezdésében és 164. § (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének is.
- [17] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős közbenső ítélet hatályában történő fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [20] Az alperes elsődleges felülvizsgálati kérelme indokaként anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott, állította, hogy a jogerős közbenső ítélet sérti az Eütv. 7. § (2) bekezdését, 77. § (3) bekezdését és 136. § (1) bekezdését, amelynek folytán az ítéletábra állapította meg helytelenül a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alperes kártérítési felelősségét.
- [21] A másodfokú bíróság helyesen rögzítette határozata indokolásában azt, hogy a perbeli esetben a felpereseket terhelte annak

bizonyítása, hogy károsodásuk az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben következett be, míg az alperes a kártérítési felelősség alól azzal menthette ki magát, ha bizonyítja, hogy a III. rendű felperes egészségkárosodása annak ellenére következett be, hogy az Eütv. 77. § (3) bekezdése szerint az ellátásában résztvevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával járt el.

[22] A jogvita érdemi elbírálása során tehát azt kellett az ügyben eljáró bíróságoknak megítélniük, hogy az alperes a III. rendű felperes ellátása során mindvégig, bizonyíthatóan az Eütv. 77. § (3) bekezdésében előírt gondossági mérce szerint járt el. Ennek megállapításához szükséges volt annak tisztázása, hogy a betegségre utaló tünetek mikor indokolták az adekvát kezelés megkezdéséhez szükséges vizsgálatok elvégzését, illetve magát a kezelést.

[23] A Kúria kiemeli: az elvárható gondosság tanúsítása körében az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a gyermek tüneteinek jelentkezésekor haladéktalanul megtette a szakma szabályainak és az elvárható gondosságnak megfelelő, szükséges intézkedéseket. Ebben a körben a másodfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget az orvosi dokumentáció tartalmának. Az egészségügyi dokumentációból megállapítható, hogy 2010. október 6-án az esti órákban a gyermek-lázlapra bejegyezték a III. rendű felperes sápadtságát és a szaturációeséseket, majd az október 7-ei reggeli dekurzus szerint szaturációeséseket tapasztaltak és a gyermek „lesápadt”. A szakértő is alátámasztotta azt a megállapítást, hogy a dokumentáció alapján a III. rendű felperes állapotának alakulása október 6. 19 órától október 7. reggeléig – vérnyomás, pulzus, légzés, oxigénszaturáció, egyéb panaszok, bőrszín, testhőmérséklet vonatkozásában – minden paraméterre kiterjedő részletességgel nem állapítható meg. A szakértő azt egyértelműen tényként rögzítette, hogy 2010. október 7-ének reggeli óráira a III. rendű felperesnél bekövetkezett az állapotrosszabbodás. Erre tekintettel a Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az adott orvosi dokumentumok nem bizonyítják, hogy a III. rendű felperes sápadtsága, szaturációesései az éjszaka folyamán mikor következtek be, ehhez képest nem tudható, hogy a vérvizsgálat elrendelésére okot adó állapot mikor következett be. Helyesen jutott a másodfokú bíróság mindezek alapján arra a következtetésre, hogy az alperes az Eütv. 136. § (1) bekezdésének megfelelő dokumentáció hiányában magát zárta el attól, hogy bizonyítsa: alkalmazottja az ellátásban résztvevőtől elvárható gondosságot tanúsította, és ebben az esetben is bekövetkezett volna a kár.

[24] Egyetértett a Kúria a másodfokú bírósággal abban is, hogy az alperes kártérítési felelőssége azért volt megállapítható, mert megfelelő dokumentáció hiányában nem tudta bizonyítani azt, hogy a vérvizsgálat elrendelésére okot adó állapot mikor alakult ki, illetőleg, hogy az éjszaka folyamán észlelt tünetek alapján miért nem rendelt el vérvizsgálatot, ha reggel ugyanezen tünetek észlelése már okot adott erre. Rámutat a Kúria, hogy ennek

különösen azért volt jelentősége, mert a szakvélemény alapján megállapítható, hogy az antibiotikum terápia bevezetésének abszolút javallata október 6-án este még nem igazolható. Mivel a dokumentáció alapján a III. rendű felperes állapotának pontos alakulása, romlása október 6. estéjétől október 7. reggeléig minden paraméterre kiterjedő részletességgel nem állapítható meg, így ezen időszakra, különösen annak hajnalhoz közelítő időszakára a relatív javallat megfogalmazható azon az alapon, hogy a kórlefolyás a megjelölt időszakban a szakértő szerint is biztos, hogy romló tendenciájú volt, vagyis jelentkezhettek olyan kórtünetek, amelyek szepszis gyanúját alapozták volna meg. Helyesen rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a szakvélemény szerint, amennyiben az alperes a ténylegesnél korábban megkezdte a kivizsgálást, és a szepsziszre utaló leletet megkapva korábban megkezdte a célirányos komplex terápiát, úgy esély lett volna a maradandó agykárosodás elkerülésére vagy annak kevésbé súlyos mértékben való bekövetkezésére.

- [25] Az alperes hivatkozásával kapcsolatban a Kúria rámutat, hogy a III. rendű felperes ellátása során nem az lett volna az elvárás az alperessel szemben, hogy óra, perc pontossággal rögzítse a gyermek állapotát az egészségügyi dokumentációban, de vitathatatlan, hogy október 6. 19 óra és október 7. reggele között nincs bejegyzés, és a szakértő is egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a dokumentációból nem lehet megállapítani, hogy mikor következett be az állapotváltozás. Kiemeli a Kúria, hogy ennek azért volt jelentősége, mert a szakértő maga is úgy nyilatkozott, hogy a reggeli órákra állapotrosszabbodás következett be. A perbeli esetben kiemelt jelentősége volt annak, hogy az esti és a reggeli órák között pontosan mikor következett be a gyermek olyan mértékű állapotrosszabbodása, amely a vizsgálatok elvégzésének megkezdését indokolta, amely alapján felvetődött a szepszis gyanúja. Az alperes saját nyilatkozata szerint is a gyakorlatban úgy történik a dokumentáció vezetése, hogy az éjszakás nővér reggel, a műszakváltást megelőzően jegyzi le az éjszaka tapasztaltakat. Erre a gyakorlatra tekintettel azonban a dokumentációból nem állapítható meg, hogy a szakértő által is rögzített, reggeli órákra (és nem órákban) bekövetkezett állapotrosszabbodás tünetei mikor és milyen formában jelentkeztek. Érdemi döntése indokaként a másodfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy emiatt az alperes bizonyítása a kimentés körében nem vezetett eredményre.
- [26] Az alperes érvelésével kapcsolatban rámutat a Kúria továbbá arra, hogy az elvárható gondosság mércéjétől nem lehet eltekinteni sem az egészségügy adott helyzetére, sem a szokásos dokumentációs gyakorlatra hivatkozással.
- [27] Mindezek alapján a Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az alperes nem tudta kimenteni magát a kártérítési felelősség alól, ezért a jogerős közbenső ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogszabályokat.

- [28] Másodlagos felülvizsgálati kérelmében az alperes eljárási szabálysértésként hivatkozott a Pp. 182. § (3) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére és 221. § (1) bekezdésére.
- [29] Ezzel kapcsolatban a Kúria rámutat, hogy az alperes tévesen értelmezte a másodfokú bíróság megállapításait úgy, hogy az ítélet tábla a szakvéleményt hiányosnak, vagy ellentmondásosnak tekintette, vagy pedig annak további kiegészítését, esetleg az alperestől adatszolgáltatást tartott volna indokoltnak. A másodfokú bíróság a szakvéleményből és a szakértő szóbeli meghallgatása során tett nyilatkozatából - azokat a peradatokkal, különösen az orvosi dokumentációval egybevetve - reformatórius jogkörében eljárva vont le az elsőfokú bírósággal ellentétes következtetést és az elsőfokú bíróság döntésétől eltérően állapította meg az alperes kártérítési felelősségét. Rögzíti a Kúria, hogy a jogerős közbenső ítélet nem sérti a Pp. 182. § (3) bekezdését, mivel fel sem merült, hogy a másodfokú bíróság megítélése szerint a szakvélemény hiányos, homályos, illetve önmagával vagy más bizonyítékkal ellentétes lenne, így nem kerülhetett sor az adott jogszabályi rendelkezés alkalmazására.
- [30] A Kúria az alperes Pp. 206. § (1) bekezdésére történt hivatkozásával kapcsolatban kiemeli, hogy abban az esetben lenne lehetőség a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, és ennek eredményeképpen a tényállás megváltoztatására, ha a jogerős határozat iratellenes, nyilvánvalóan okszerűtlen, ellentmondásos megállapításokat tartalmazna (EBH 2006.1526.).
- [31] Az alperes érvelésével ellentétben az ítélet tábla bizonyítékértékelése nem volt sem iratellenes, sem nyilvánvalóan okszerűtlen; a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a maguk összességében értékelve, helytállóan jutott az elsőfokú bíróságtól eltérő megállapításra, ezért nem állapítható meg, hogy a jogerős közbenső ítélet sértene a Pp. 206. § (1) bekezdését.
- [32] Alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését. Rámutat a Kúria, hogy az ítélet tábla az indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, döntése tartalmazza az annak alapjául szolgáló tények értékelését, a bizonyítékok mérlegelését és az abból levont jogi következtetést is.
- [33] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt az irányadó jogszabályoknak.

Záró rész

- [34] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek részére a jogi képviseletükkel összefüggésben felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a felülvizsgálati pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával, az elvégzett tevékenységgel arányosan állapította meg.
- [35] Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.
- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján az alperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. február 7.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző
HM